

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὁ πρῶτος ἔρωσ τοῦ Βίσμαρκ. Ἐπὶ τῇ παραιτήσεϊ τοῦ γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος βραβεῖται ἀνεκδότων καὶ ἐπεισοδίων ἀναφερομένων εἰς τὸν βίον αὐτοῦ. Μεταξὺ δ' ἄλλων ἀναγράφουσι καὶ τὰ κατὰ τὸν πρῶτον νεανικὸν ἔρωτά του ὡς ἐξῆς: Ὁ Βίσμαρκ, σπουδάζων ἐν Τυβίγγῃ, ἔπαθεν ἐκ σοβαρῶν στομαχικῶν ἐνοχλήσεων συνεπεία ὑπερβολικῆς πόσεως, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν πρὸς θεραπείαν διὰ γάλακτος εἰς μέρος ὅπου δὲν ὑπῆρχε ζῦθος, καὶ ὡς τοιοῦτο ἐξέλεξαν τὸ Μεράνον τοῦ Τυρόλου. Ἄλλ' ὁ ζωηρὸς σπουδαστὴς στενοχωρούμενος ἐν τῇ μικρᾷ καὶ ἡσυχᾷ πόλει ἤρchiσε νὰ κάμνη ἐκδρομὰς βαθυεὶδὸν μᾶλλον μακρυνὰς εἰς μίαν δὲ τούτων ἔφθασε καὶ μέχρι ἀγροτικοῦ τινοσ πανδοχείου τοῦ Μίττερβαδ. Ἐκεῖ ὑπὸ γραφικωτάτην σκιάδα ὁμάς κυνηγῶν ἔπινον ὑπηρετούμενοι ὑπὸ εὐμορφωτάτης ξανθῆς νεάνιδος. Ἐκ τῆς θέας τοῦ χαριέντος συμπλέγματος ὁ Βίσμαρκ ἐσκάνδαλισθὴ τόσοσ, ὥστε ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ παρακαθῆσθαι καὶ αὐτός· λησμονήσας δὲ καὶ τοὺς ἰατροὺς καὶ τὴν θεραπείαν του, ἐζήτησε πρῶτον καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον ποτήριον ζύθου ἀπὸ τὴν κάπηλον, καὶ ἔφυγε μόνον ἀφοῦ ἐκένωσε καὶ τὸ ἕκτον. Βύχαριστήθεισ δ' ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ποτοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας του, ἀπεφάσισε νὰ παραιτήσθαι καὶ τὸ Μεράνον καὶ τὸ γάλα του καὶ τὸ ὕδωρ του καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ κυρ Χόλτζνερ τοῦ πατρὸς τῆς ξανθῆς Ἰωσηφίνας. Ἐσχετίσθη ἐκεῖ μετὰ τῶν χωρικῶν καὶ συνέπινεν καὶ συνευθύμει θορυβωδῶς μετ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐσχετίσθη πολὺ περισσότερον μετὰ τῆς θελκτικῆς του οἰκοδοσποίνης, τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ἀληθῶς. Ὁ ἔρωσ του δὲ αὐτὸς ἦτο δειλὸς, καὶ πλήρης ὑποταγῆς. Τὸν ἐπ' ἐσχάτων σύροντα ἀπὸ τὴν βίνα τὴν Εὐρώπην ὅλην, ἔσυρε τότε κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν βίνα ἢ εὐρωστος κόρη τῶν Ἄλπεων. Ἐπανελθὼν μετὰ τινα καιρὸν εἰς Τυβίγγην τόσοσ ἐπόθησε τὴν λατρευτὴν Τυρολίδα, ὥστε ἀπῆλθεν εἰς Μεράνον πόλιν δῆθεν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς θεραπείας του. Ἀντὶ δὲ τοῦ Μεράνου εὐρέθη εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς Ἰωσηφίνας, ἧτις τὸν ἀνέμενε πιστῇ. Ὁ ἔρωσ αὐτῶν διέλαθε τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ πατρὸς τῆς κόρης καὶ τῶν ἄλλων χωρικῶν, ὧν πολλοὶ τρυφερῶς προσέβλεπον αὐτήν. Ἄλλ' οἱ εὐτυχεῖς ἐρωτευμένοι τόσοσ ἐνεθαροῦνθησαν, ὥστε ὄχι μόνον δὲν ἐπροφυλάσσοντο πλέον κατὰ τὰς εἰδιλλιακὰς αὐτῶν συνεντεύξεις ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἐλάτων, ἀλλ' ἡμέραν τινα ἐπανερχόμενοι ἐκ περιπάτου ἐνεφάνισθησαν εἰς τὸ πανδοχεῖον σχεδὸν ἐνηγ-

καλισμένοι. Ὁ κυρ Χόλτζνερ ἔμεινεν ἔκθαμβος πρὸ τοῦ θεάματος· ἀπέπεμψε τὴν κόρην αὐτοῦ καὶ προέβη πλήρης ὀργῆς πρὸς τὸν τολμηρὸν νεανίαν, ἀλλ' οὕτος προλαβὼν εἶπε:—Κύριε, ἀγαπῶ τὴν κόρην σας καὶ θέλω νὰ τὴν στεφανωθῶ. Συνεπεία τῆς ἐντίμου ταύτης προτάσεως ἐπηκολούθησαν διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐναυάγησαν, διότι ὁ κυρ Χόλτζνερ δὲν ἔστερξε νὰ δώσῃ τὴν μοναχοκόρην του εἰς ἄνθρωπον ἔχοντα δύο μεγάλα κατ' αὐτὸν ἐλαττώματα, ὅτι ἦτο εὐγενὴς καὶ διαμαρτυρούμενος. Ἐφυγε λοιπὸν εἰς Τυβίγγην οὕτω σκληρῶς ἀποπεμφθείς ὁ Βίσμαρκ καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἦτο ἀπαρηγόρητος ἐπὶ τούτῳ. Οὐδ' ἔπανεῖδε πλέον τὴν ἐρωμένην του, ἧτις βραδύτερον ὑπανδρεύθη ἕνα θαλαμηπόλον τοῦ δουκὸς τοῦ Σαλτσθούργου. Τὴς ἤξέρει: ὁμοσ ἂν βραδύτερον ἐν τῷ περιπετειῶδει βίῳ του, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἰδίως, δὲν ἔφερε ποτε μετὰ πόθου τὸν νοῦν εἰς τὰ μακάρια ἐκεῖνα ἔτη τῆς νεανικῆς ἀμεριμνησίας καὶ τῶν εἰδυλιακῶν ἐρώτων!

Θαυμάσιον μνημονικόν. Ἐν νοσοκομείῳ τινὶ τῆς Βουδαπέστης ἀπέθανεν ἐπ' ἐσχάτων ὁ Οὐγγρος ὑποκριτῆς Κάρε Σάμπω, ὅστις κατέστη ὀνομαστός οὐχὶ τόσοσ διὰ τὴν τέχνην, ὅσον διὰ τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἧτις ἦτο ἰσχυροτάτη. Παρευρεθείς ποτε οὕτος εἰς συνεδρίασιν τῆς οὐγγρικῆς βουλῆς ἐπανελάθε τὴν ἐστέραν ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ τοῦ θεάτρου ὅλους τοὺς λόγους, ὅσους ἤκουσε, χωρὶς νὰ παραλίπη λέξιν. Τὰ μέρη ἅτινα ὑπεκρίνετο ἀπειμνημόνευε πολλακίς, ἀπαξ μόνον ἀναγινώσκων αὐτά. Ἄλλὰ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο τῆς ἰσχυρᾶς μνήμης ἀπώλεσε καθ' ὀλοκληρίαν μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του, ἕνεκα τῆς βαθειᾶς λύπης, ἣν ἠσθάνθη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Ὁ Αὐγουστος Βακερί, γηραιὸς δημοσιογράφος, εἰς δὲ τῶν ἐνθερμωτάτων θιασωτῶν τοῦ Βίκτηρος Οὐγκά, οὗ ἦτο καὶ φίλος στενωτάτος, ἐξέδωκε νέον ποίημά του φιλοσοφικόν, τὴν Futura. Τὸ κύριον πρόσωπον τοῦ ποιήματος εἶνε ὁ Φάουστ, ὃν συνταυτίζει ὁ ποιητὴς μετὰ τὸν Ἰωάννην Φούστ, τὸν σύντροπον τοῦ Γούτεμπεργ, τὸν τυπώσαντα μετὰ τούτου τῷ 1457 τὸ πρῶτον βιβλίον. Ὁ Φάουτ τοῦ Βακερί, ὡς ὁ τοῦ Γκαίτε ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς ὁμωνύμου τραγωδίας, νυμφεύεται τὴν Ἑλένην, τὴν λευκώλενον ἑλληνίδα, γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς οὐχὶ ὡς ἐν τῇ γερμανικῇ τραγωδίᾳ τὸν Εὐφορίωνα, τὸ παιδίον τὸ ἐπισφραγίζον τὴν συνδιαλλαγὴν τοῦ ἀρχαίου κάλλους καὶ τοῦ νεωτέρου ἰδεώδους, ἀλλὰ τὴν Μέλλουσαν (Futura), ἀγνήν, συμπαθῆ καὶ ἀγαθὴν παρθένον, ἐξ ἧς θὰ προέλθῃ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου· διότι ἡ Μέλλουσα εἶνε ἡ προσωποῖα τῆς τυπογραφίας, δι' ἧς θὰ νικηθῇ τὸ κακὸν ἐν τῷ κόσμῳ.

— Ἐν πανηγυρικῇ συνεδριάσει τῆς ῥωμουνικῆς ἀκαδημίας, προεδρεύοντος αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἀνέγνω διήγημα αὐτῆς « Τὸ ὄνειρον τοῦ ποιητοῦ ». Τούτου ἑλληνικὴν μετάφρασιν ἐδημοσίευσαν οἱ « Σύλλογοι » τοῦ Βουκουρεστίου.

Καλλιτεχνικά. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Santa Maria della Place τῆς Ρώμης καταπεσοῦσα μεγάλη λυχνία μετέδωκε τὸ πῦρ, ὅπερ ἀνήλθεν ἐν ἀκαρεῖ μέχρι τῆς στέγης ἐπενεγκὸν σημαντικὰς ζημίας. Μόλις ἐσώθησαν μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ κινδύνου ἐκ τῶν φλογῶν αἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ βαρύτιμοι εἰκόνες τῶν Σιβυλλῶν τοῦ Ραφαῆλ καὶ τισ τοῦ Βαλθάσαρ Περούτση.

— Ὁ γνωστός ζωγράφος Ἀγγέλη ἐκλήθη ὑπὸ τῆς βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας ὅπως ἀπεικονίσῃ αὐτὴν ἐν στολῇ ἀρχηγοῦ τοῦ πρώτου πρωσικοῦ συντάγματος τῶν φρουρῶν δραγόνων. Τὴν εἰκόνα ταύτης θὰ χαρίσῃ ἡ ἄνασσα ὡς ἐνθύμημα εἰς τὸ ῥηθὲν σύνταγμα.

Θεατρικά. Ἐν τῷ Λυρικῷ γαλλικῷ θεάτρῳ τοῦ Ρουὲν παρεστάθη νέον μελόδραμα ὁ *Bevetos* τοῦ Γάλλου μουσικοῦ Ἀλβέρτου Καέν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος τούτου ἐλήφθη ἐκ τῆς «Πολιορκίας τῆς Κορίνθου» τοῦ Βύρωνος. Ὁ Μάρκος, Ἐνετός εὐπατρίδης, αὐτομολεῖ πρὸς τοὺς Τούρκους, καὶ βοηθεῖ αὐτοὺς νὰ κυριεύσωσι τὴν Κόρινθον, διότι ὁ πατρικίος Μινόττης ἤρνηθη νὰ τῷ δώσῃ εἰς γάμον τὴν θυγατέρα του. Ἐπέρχεται δ' ἡ λύσις διὰ τῆς πυρπολήσεως τῆς Κορίνθου, τοῦ θανάτου τῆς κόρης ἐκ θλίψεως καὶ τοῦ θανάτου ἐπίσης τοῦ προδότου Μάρκου μετανοήσαντος. Τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος, ποιηθὲν ὑπὸ Λουδοβίκου Γαλλέ, κρίνεται ἄτεχον καὶ χαλαρόν, ἀλλὰ καὶ ἡ μουσικὴ δὲν ἐθεωρήθη ἀνταξία τῆς μεγάλης ἐπιβολῆς τοῦ ἔργου, ἔχουσα μὲν πολλὴν χάριν, ἀλλὰ στερουμένη δυνάμειος καὶ ζωῆς.

— Μία ἐφημερίς τῆς Λιψίας δημοσιεύει περιέρρους πληροφορίας περὶ μουσικῶν συνθέσεων τῆς οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἀποθανούσης αὐτοκρατορίας Αὐγούστας, τῆς μάμμης τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας. Ἡ αὐτοκράτειρα ἐδιδάχθη τὴν μουσικὴν παρὰ τοῦ Ἑρμαν Σμιδτ, τοῦ χρηματίσαντος διευθυντοῦ τῶν ὀρχηστικῶν μίμων καὶ αὐλικῷ μελοποιῷ· οὗτος δ' ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς χοροὺς καὶ τὴν ὀρχηστικὴν μουσικὴν. Ἐργον τῆς αὐτοκρατορίας εἶνε ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ὀρχηστικοῦ μίμου «ἡ Παρέλασις τῶν προσωποδοφῶρων», ὅπερ πολλάκις παρεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Φρειδερίκου Γουλλιέλμου τοῦ Γ'· πολλὰ δὲ μέλη αὐτῆς παρενεβλήθησαν εἰς μελοδράματα καὶ ὀρχηστικούς μίμους. Ὅτε ἀνέθῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς Πρωσίας ἡ Αὐγούστα, διέταξε νὰ περισυλλεγθῶσι τὰ μουσικὰ ἔργα τῆς, ἀπαγορευθείσης τῆς πωλήσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, πλὴν ἐνός ἐμβατηρίου, ὅπερ φέρει τὸν ἀριθμὸν 10 ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐμβατηρίων τοῦ πρωσικοῦ στρατοῦ.

— Ὁ μελοποιὸς τοῦ «Ἀσκανίου» Σαὶν Σαένς, τοῦ ὁποίου ἦτο ἄγνωστος ἡ τύχη φαίνεται ὅτι ἐπὶ τέλους ἀνευρέθη. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου Χαβῶ πρὸς τὰς Παρισινὰς ἐφημερίδας, διαμένει ἐν Λὰς Πάλμας τῶν Καναρίων νήσων, σκοπεῖ δ' ἐκεῖθεν νὰ μεταβῇ εἰς Ἴσπανίαν.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Νομοὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τάξιν πληθυσμοῦ

Ἀπογραφή 1889

Νομοὶ	Πληθυσμὸς
1 Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	257.764
2 Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος	210.713
3 Μεσσηνίας	183.232
4 Λαρίσης	168.034
5 Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	162.020
6 Ἀρκαδίας	148.285
7 Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	144.836
8 Τρικκάλων	143.143
9 Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	136.470
10 Κυκλάδων	131.508
11 Λακωνίας	126.088
12 Κερκύρας	114.535
13 Εὐβοίας	103.442
14 Κεφαλληνίας	80.178
15 Ζακύνθου	44.070
16 Ἄρτης	32.890
Τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ	2,187,208

— Τοιαύτη ἔλλειψις ὑπηρετηρίων ὑπάρχει ἐν Μελοβούρῳ τῆς Αὐστραλίας, ὥστε αἱ οἰκοδόμοι συνελθεῖν κατέβαλαν κοινὰ κεφάλαια ὅπως παραγγείλωσι φορτίον ὀλόκληρον ὑπηρετηρίων εἰς Ἀγγλίαν.

— Ὁ μέγας σύλλογος τῶν ἄγγλων δημοσιογράφων ἀριθμεῖ ἐν συνόλῳ 2000 μέλη, ὧν 600 διαμένουσιν ἐν Λονδίῳ.

— Ἡ βασίλισσα Ναταλία τῆς Σερβίας ἐπιθυμοῦσα ἐν οἰαδῆποτε περιπτώσει ἀτυχίας νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν υἱὸν τῆς ἐκτεθειμένον καὶ εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πενίας ἐξησφάλισε τὴν ἰδίαν τῆς ζωῆς εἰς βιενναίαν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ Ρώμη. Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν ἣτις εἶνε ἄποψις τῆς μεγάλης πόλεως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Νέρωνος ἐλήφθη ἐξ ἐνὸς τῶν ἀρίστων ἔργων τοῦ Χαμερλιγγίου, τοῦ Ἀχασθήρου ἐν Ρώμῃ (Ahasver in Rom). Ὡς γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀχασθῆρος ἐφέρεται ἐν τῇ παραδόσει ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, σκηνῆς δὲ τοῦ ἀτελευτήτου βίου αὐτοῦ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπὶ Νέρωνος κοινωνικὴν κατάστασιν τῆς Ρώμης ἀπεικονίζει τὸ ῥηθὲν ἔπος τοῦ γερμανοῦ ποιητοῦ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Μεταξὺ νεοτόμων. Ἐκεῖνος: — Ἐτρόμαξες νὰ πῆς, καυμένη τὸ νὰ ἄμα σὲ ῥώτησε ὁ παπᾶς. Ἐκεῖνη: — Δὲν εἶχα τόσο θάρρος . . . ἄλλη φορὰ θὰ τὸ πῶ καλλίτερα.

Ἀχρον ἄωτον πολυλογίας. — Δὲν εἶδα πολυλογώτερον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν Γιάννη. Αὐτὸς καὶ θταν θαρρῆς πῶς σωπαίνει ἡμίλει μέσα του.

Προθυμία φίλου. — Αὐτὸς ὁ εὐλογημένος εἶνε ἀκατάπειστος. — Τοῦ ἡμίλησε: — Ναὶ ἀδελφέ, ἐμάλλισε ἡ γλώσσά μου, μὰ τοῦ κάκου· δὲν παίρνει ἀπὸ σωστὸ λόγο, μόνον βλακίαις ἀκούει. — Θέλεις νὰ τοῦ μιλήσω κ' ἐγώ;

Ἀστασία. — Δὲν εἶδα πλέον ἄστατον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν φίλον σου . . . αὐτός, ἀδελφέ, ἀλλάζει τὰ αἰσθηματά ὅπως τὰ ποικάμισα του — κάθε δεκαπέντε ἡμέρας.

Ἡ ἡλικία τῶν γυναικῶν. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου: — Πόσον ἐτῶν εἴσθε; Ἡ μάρτυς ἀκχιζομένη: — Εἶδα εἴκοσι φορὰς τὰ ῥόδα ν' ἀνθίζουν. Ὁ πρόεδρος: — Καὶ πρὸ πόσων ἐτῶν εἴσθε τυρλῆ;

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ ἔρωσ εἶναι λαχεῖον ὅλος ὁ κόσμος παίρνει λαχνούς καὶ κερδίζουν οἱ ἡλίθιοι.

*

Κανεῖς δὲν ἔμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ποτε ὅτι εἶνε δυνατὸν ν' ἀποθάνῃ πρὸ συγγενοῦς πλουσίου τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ κληρονομήσῃ.

*

Ὅπως τὸ χρῆμα, καὶ ὁ χρόνος ἔχει τοὺς σπατάλους καὶ τοὺς φιλαργύρους του — ἀλλ' οἱ δεῦτεροι εἶνε πολὺ ὀλιγώτεροι τῶν πρώτων.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ κόκκινα ψάρια διατηροῦνται μακρότατον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῶν ὑαλίνων γαστρῶν, ἂν ἐμβάλωμεν εἰς τὴν γάστραν ἑνυδρὸν τι φυτόν, ἐκ τῶν προχείρων εὕρισκομένων ἐν δεξαμεναῖς κήπων κλπ. Οὕτω καὶ τὸ ὕδωρ προσυλάσσεται ἀπὸ τῆς σήψεως καὶ δὲν παρίσταται ἀνάγκη συχνωτάτης ἀλλαγῆς αὐτοῦ.